

מ"ת 11476/04/24 - מדינת ישראל נגד אמג'ד חלאילה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 11476-04-24 מדינת ישראל נ' חלאילה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 94748/2024

לפני המבקשת נגד המשיבים
כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד נהורא לוי

1. אמג'ד חלאילה ע"י עו"ד מועאד אבו ארשד
2. מחמוד זחאיקה ע"י עו"ד עבד ג'ליני
3. מחמד עבדאללה ע"י עו"ד ראמי עותמאן
4. מחמד ג'עאפרה ע"י עו"ד באכר ג'בארין

החלטה

רקע

לפניי בקשה להארכת מעצר המשיבים עד תום ההליכים, בשל כתב אישום שהוגש נגדם, בו יוחסו להם עבירות שונות על חוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016.

משיבים מס' 1 ו- 4 (להלן: **חלאילה ו- ג'עאפרה**) הסכימו למעצרו עד תום ההליכים, והחלטה זו עניינה משיבים מס' 2 ו- 3.

כתב האישום

על פי חלקו הכללי של האישום, ארגון המדינה האסלאמית (להלן: **דאעש** או **הארגון**) הוכרז בשנת 2015 כארגון טרור, ומטרתו היא להשליט את הדין האסלאמי ולהאבק במי שנתפסים בעיניו ככופרים, ובהם היהודים ואנשי המערב. משכך, הארגון מקים איום חמור על מדינת ישראל. ההצטרפות לארגון היא על דרך של הכרזת שבועת אמונים ("ביעה") לעומד בראשו, המכונה "חליף".

חלק מתומכי דאעש מגיעים ממקומות שונים בעולם לאיזורי הלחימה, על מנת להצטרף למלחמתו, פעולה המכונה "הג'רה".

וכך יוחסו למשיבים בכתב האישום (על מנת שלא להאריך, אסקור חלקם של משיבים מס' 2 ו- 3 והעבירות המיוחסות להם בלבד):

משיב מס' 2:

החל משנת 2015 תמך משיב מס' 2 בארגון דאעש והזדהה עם עקרונותיו, ובשנת 2016 נשבע שבועת אמונים לחליף, עליה חזר מעת לעת. כמו כן המשיב נהג לצפות באמצעות האינטרנט בתכנים שונים של דאעש, אשר חזקו את רצונו להצטרף למאבקו של הארגון, בישראל ומחוצה לה.

בשנת 2020 החליט משיב מס' 2 לייצר מטען נפץ, לשם ביצוע פיגוע. לשם כך צפה המשיב בסרטון הדרכה וניסה להכין תערובת דליקה שתשמש אותו לצורך זה, אך בחוסר הצלחה. באוגוסט 2023 הוריד המשיב למכשיר הטלפון שלו קבצים של דאעש, ובהם הסברים כיצד לייצר מטען עם מנגנון הפעלה טלפוני.

במהלך חודש ספטמבר 2023 נפגש המשיב עם חלאילה וג'עאפרה (משיבים מס' 1 ו-4) והשלושה שוחחו על תמיכתם בדאעש והדרך לבצע הג'רה. כמו כן השלושה שוחחו על האפשרות לבצע פיגוע בשטח ישראל, באמצעות נשק קל או מטען נפץ, על מנת שיוכלו להרוג כמה שיותר יהודים או אנשי כוחות בטחון. בהמשך לכך, שוחחו השלושה על הנושא מספר פעמים, ושקלו את האפשרות לבצע פיגוע כנגד אנשי כוחות בטחון באיזור השכונות ארמון הנציב, תלפיות או ג'בל מוכבר. כמו כן, משיב מס' 2 וחלאילה ביקשו מג'עאפרה שיתיעץ באחד מחבריו כיצד להכין מטען - אך ג'עאפרה ואותו חבר נעצרו בטרם הצליחו לקדם את העניין. לאור זאת, חלאילה ניסה לייצר בעצמו מטענים, מצינורות אותם מילא בתערובות דליקות שונות והתקין בהם פתילים, אך המטענים אותם הכין לא התפוצצו.

חלאילה עדכן את משיב מס' 2, כי ניסיונותיו להכין מטען לא צלחו, והמשיב נתן לו בקבוקון ובו חומר ניקוי המכיל גליצרין, ואמר לו כי ניתן למצותו ולהשתמש בו כחומר נפץ.

בצד תכנון הפיגועים, המשיב הביע הסתייגות מהעניין, בשל חששו לגורל משפחתו. לאור זאת, המשיב, חלאילה וג'עאפרה ניסו לקדם את האפשרות לבצע הג'רה, בעזרת משיב מס' 3.

במהלך ינואר 2024 שוחחו חלאילה והמשיב על האפשרות לבצע פיגוע בשני מתווים אפשריים: המתווה הראשון שנשקל היה להחדיר מטען נפץ לאצטדיון טדי על מנת לפגוע באוהדי בית"ר, וזאת בין היתר מכיוון שהמשיב עבד בעבר כסדרן באצטדיון, וכך הכיר את הכניסות והיציאות במקום. המתווה השני אותו הציע המשיב, היה להמתין להגעת כוחות משטרה לג'בל מוכבר, וכאשר יצאו מהכפר להשליך עליהם מטען נפץ.

לשם קידום התכנית המשיך חלאילה בניסיונותיו להכין מטען נפץ, ואילו המשיב פנה לחבר, אשר סבר כי ידע כיצד להכין מטען, אך זה סירב לסייע לו.

בשל מעשים אלו יוחסו למשיב עבירות של חברות בארגון טרור, הכנה למעשה טרור של רצח, ניסיון פעולה בנשק למטרת טרור וקשר לאימונים והדרכה למטרות טרור.

משיב מס' 3

בשנים 2017-2018 נהג משיב מס' 3 להטיף על החובה לבצע הג'רה ולהצטרף לארגון דאעש, ובשנת 2019 נהג המשיב להעביר דרשות יום שישי ובהן תכנים של תמיכה בארגון.

בסמוך לחודש אוקטובר 2023 פגש חלאילה במשיב, וגילה כי הוא תומך ותיק בדאעש, והשניים שוחחו על פעילות הארגון בעולם. המשיב אמר לחלאילה, כי חובה על כל מוסלמי להלחם בישראל בתוך גבולותיה, או לבצע הג'רה.

בהמשך לכך, אמר המשיב לחלאילה, כי בגלל המלחמה האפשרות לבצע הג'רה אינה עומדת על הפרק באופן זמני, וכי יאמר לו כאשר הדבר יתאפשר שנית. כמו כן השניים הסכימו לצרף לשיחותיהם את משיב מס' 2.

לאחר מספר ימים הגיעו חלאילה ומשיב מס' 2 לביתו של משיב מס' 3. המשיב הנחה אותם להשאיר את מכשירי הטלפון שלהם באחד החדרים, על מנת למנוע האזנה, ושוחח עמם על החשיבות שבהג'רה. בין היתר אמר משיב מס' 3, כי במהלך ההג'רה ניתן ללמוד רבות על דאעש, וכן ללמוד להשתמש בנשק ולהלחם בכופרים - אך גם אמר כי בשל המלחמה הדבר אינו אפשרי עתה.

במהלך הפגישה חלאילה העלה את האפשרות להשיג נשק על מנת לבצע פיגוע בישראל, ומשיב מס' 3 אמר כי הדבר מורכב, ועל כן עדיף להמשיך ולקדם את רעיון ההג'רה. השלושה המשיכו להיפגש במהלך סוף שנת 2023 ותחילת שנת 2024 ושוחחו על הדרכים לקדם את עניין ההג'רה. במהלך הפגישות משיב מס' 3 אמר למשיב מס' 2 וחלאילה כי עליהם לרכוש מכשירי טלפון יעודיים לצורך התקשרויות בנושאי ארגון דאעש, וכי עדיף להשתמש במכשירים מדגמים ישנים, שכן יותר קשה להאזין להם. כמו כן המשיב אמר לשניים כי הדרך הנוחה יותר לבצע הג'רה היא דרך איסטנבול.

בשל מעשים אלו יוחסו למשיב מס' 3 עבירות של חברות בארגון טרור וניסיון לשידול לאימונים והדרכה למטרות טרור.

עמדות הצדדים

על פי בקשת המעצר והשלמת טיעון בכתב ובעל פה, הראיות המרכזיות הנוגעות למשיב מס' 2 הן הודאתו במיוחס לו, והפללתו על ידי משיב מס' 1, וכן ממצאים שהתגלו במכשיר הטלפון שלו.

ביחס למשיב מס' 3 נטען, כי הראיות המרכזיות ביחס אליו הן הפללתו על ידי משיבים מס' 1 ו-2, אשר אמנם התייחסו אליו בשם שונה (סאהי סורחי, המכונה "אבו אנס"), אך זיהו את תמונתו, הצביעו על ביתו ומסרו לגביו פרטים נוספים. כמו כן נטען, כי במכשיר הטלפון של המשיב נמצא מספר הטלפון של חלאילה (תחת שם שונה) והיו בין השניים התקשרויות - וזאת למרות שמשיב מס' 3 הכחיש אליו קשר.

כמו כן נטען, כי עד בשם עותמאן ג'עביס מסר כי ישנו אדם המכונה אבו אנס סורחי, משכונת חרדאן, אשר נוהג לשאת דרשות ובהן תכנים של תמיכה בדאעש.

ב"כ משיב מס' 2 טען, בכתב ובעל פה, כי הודאתו במיוחס לו נגבו ממנו תוך שימוש באמצעים פסולים, לאחר ששהה במעצר בתנאים קשים, ועל כן לא ניתן להתבסס עליהן. עוד טען הסניגור, כי מכתב האישום עולה שחברותו של המשיב בדאעש החלה בשנת 2015, אך אין עולה מהראיות כי היה רצף פעילות מאז ועד הגשת האישום. בצד זאת הפנה ב"כ משיב מס' 2 לכך שעולה מכתב האישום שהמשיב הסתייג מביצוע פיגועים בישראל, ועל כן לא נשקפת ממנו מסוכנות.

ב"כ משיב מס' 3 טען, כי לא ניתן לייחס כל משקל לאמרתו של ג'עביס משנת 2015, שכן אין בה זיהוי של המשיב. ביחס לאמרותיהם של חלאילה ומשיב מס' 2 טען, כי לכל היותר עולה מהן שהמשיב דיבר איתם על עניין ההג'רה, וכי הוא התנגד להצעות לבצע פיגועים בתוך ישראל, ועל כן ספק אם מעשיו מקימים עבירה. בצד זאת הפנה הסניגור לכך שמדובר באדם כבן 50, תושב ישראל ואב לילדים, ללא כל מעורבות קודמת בפלילים, וביקש להורות על שחרורו בחלופה.

דין והכרעה

משיב מס' 2

ראיות

משיב מס' 2 נחקר מספר פעמים והודה בחברות בארגון דאעש ובכך שתכנן לבצע פיגועים בישראל והג'רה, כפי שיוחס לו בכתב האישום אשר נסקר למעלה.

חליאלה נחקר מספר פעמים, ותיאר בהודעתו את חלקו של משיב מס' 2, כפי שפורט בכתב האישום אשר נסקר למעלה.

בחפוש במכשיר הטלפון של המשיב נמצא קובץ הדרכה של דאעש, כיצד לייצר מטען נפץ בעל הפעלה טלפונית, קובץ הדרכה כיצד לייצר טיל מונחה קול, וכן תכני תעמולה של דאעש.

לאור האמור מעלה, אין מנוס מהקביעה כי ישנן ראיות לכאורה ברורות להוכחת העבירות המיוחסות למשיב מס' 2 וכי קיים סיכוי סביר להרשעתו במיוחס לו.

נתתי דעתי לטענות ב"כ המשיב ביחס לאופן גביית אמרותיו, אך פסיקה עקבית קובעת כי דין טענות אלו להתברר במהלך שמיעת התיק העיקרי ולא בשלב המעצר (ר' למשל בש"פ 6718/14 סוויסה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (26.10.2014); בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (10.4.2005); בש"פ 6927/19 גרגאוי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 24 (14.11.2019)).

מעבר לכך, חלאלה פירט באמרותיו בהרחבה את מעשיו של המשיב, ודי בכך כדי לבסס את האמור בכתב האישום - מה גם שלאמרותיו של חלאלה מצטרפים הממצאים שהתגלו בחפוש במכשיר הטלפון של המשיב, שגם הם תומכים במיוחס לו.

עילת מעצר

מכתב האישום עולה, כי משיב מס' 2 היה חבר בדאעש, ארגון טרור בעל אידאולוגיה קיצונית המעמידה בסכנה לא רק את תושבי מדינת ישראל אלא את כל מי שנתפס בעיני הארגון כ"כופר" - ודי בכך כדי לבסס עילת מסוכנות בעצמה גבוהה ביותר, אשר לכשעצמה מצדיקה מעצר עד תום ההליכים, גם ללא עבירות נלוות:

ר' למשל דברי בש"פ 3379/16 אחמד בן נביל אחמד, פסקה 5:

"לא מתקרבים ולא נוגעים בדעאש, גם לא עם מקל ארוך, לא בשיטוט באינטרנט לא באידיאולוגיה ולא חלילה בתכנון ובמעשים."

ר' גם בש"פ 7186/17, ג'אברין, פסקה 17:

"אכן, המשיב לא הצטרף בסופו של דבר לפעילות בדאע"ש, ואף לא ביצע מעשים קונקרטיים של אלימות. אולם, העניין שהביע בפעילות ואופיים המתמשך של מעשיו, כל זאת לצד התבטאויות שמעידות על הזדהות רגשית עם הארגון, מעידים על מסוכנות שלפי התרשמותי אינה ניתנת לאיון בעת הזו"

וכן ר' בש"פ 6539/15, אבו סאלח, פסקה 15:

"ייתאמר בקול ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה"מותרות" של התעסקות עם דאע"ש, כמו מדינות אחרות באירופה המתמודדות עם צעירים הנוסעים לסוריה ולעיראק כדי להילחם בשורות הארגון. ידע כל אחד כי לדאע"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחק מכל בדל של עיסוק בנושא. ענייננו בעבירות ביטחוניות בעלות אופי אידיאולוגי, ובמוטיבציה אידיאולוגית יש כדי לחזק את יסוד המסוכנות.

לכך מצטרפת העובדה כי המשיב תכנן יחד עם חלאלה לבצע פיגועים נגד יהודים או אנשי כוחות ביטחון. מהראיות עולה, מדובר בתכנונים אשר חרגו מדיבורים בעלמא, והשניים דנו באופן קונקרטי במתווים שונים, במטרה להביא למספר קרבנות מקסימלי. ומעבר לכך, לשם קידום העניין חלאלה ניסה לייצר מטענים והמשיב אסף מידע בעניין זה - כעולה מהממצאים שבמכשיר הטלפון שלו.

נתתי דעתי לטענת ב"כ המשיב, כי בשלב מסוים המשיב הסתייג מביצוע פיגוע בישראל בשל חשש מתוצאות הדבר, אך לא ראיתי כי יש בכך כדי להפחית את מסוכנותו של המשיב:

ראשית, מהראיות עולה כי גם לאחר שהמשיב הביע הסתייגות מביצוע פיגוע בישראל, הוא וחלאלה שבו לדון בעניין - ועל כן משקל ההסתייגות נמוך. מעבר לכך, די בעצם החברות בדאעש והכוונה לבצע פיגוע או להלחם בשם הארגון ב"כופרים" מחוץ לישראל על מנת לבסס מסוכנות שלא ניתן לאיינה.

לאור זאת לא ראיתי כי חלופת מעצר תסכון בעניינו של משיב מס' 2, ועל כן דינו להיעצר עד תום ההליכים.

משיב מס' 3

ראיות

משיב מס' 2 וחלאלה מסרו מספר הודעות, בהן תיאר את חלקו של משיב מס' 3 כפי שפורט בסקירת עובדות האישום.

משיב מס' 2 אמנם התייחס למשיב מס' 3 בשם "אבו אנס סורחי", אך הוא זיהה את תמונתו במסדר זיהוי תמונות שנערך לו (הודעה מיום 20.3.24, ש' 20). כמו כן משיב מס' 2 זיהה את מיקום ביתו של משיב מס' 3 בתצלום אוויר וכן ידע לומר כי יש לו מכונית מסוג טויוטה קורולה משנת 2006 (הודעה מיום 18.3.24, עמ' 5, ש' 20)..

חלאלה התייחס למשיב מס' 3 בשם "סאהי סורחי" ובכינוי אבו אנס (הודעה מיום 14.3.24, עמ' 5, ש' 12), אך גם הוא זיהה את תמונתו של המשיב במסדר זיהוי תמונות וידע להצביע על מיקום ביתו (הודעה מיום 20.3.24, ש' 6).

בחיפוש במכשיר הטלפון של המשיב (מסמכים יא ו - מ.ו. 1-8 בתיק) עולה, כי מספר הטלפון של חלאלה (052-8253180, נמסר בהודעת חלאלה מיום 13.3.24) היה שמור אצל המשיב בשם "אמג'ד אבו כרם" וכי היו בין השניים שיחות והודעות אשר נמחקו ולא ניתן היה לשחזר והדבר מהווה ראיה מחזקת רבת משקל.

בהודעה מיום 27.3.24 אישר המשיב אישר כי הוא מכונה "אבו אנס" וכי ברשותו מכונית טויוטה קורולה כחולה משנת 2005. עוד אמר המשיב, כי "ייתכן" שפגש בחלאלה פעם אחת במסגרת עבודתו, אך הכחיש כי שוחח איתו טלפונית - דבר העומד בסתירה לממצאי החיפוש במכשיר הטלפון שלו.

ישנה הודעה בתיק, משנת 2019, של עד בשם עותמאן ג'עביס אשר דיבר על אדם בשם אבו אנס סורחי משכונת חרדאן המעביר דרשות ובהן תכנים הקשורים לארגון דאעש. בהודעה זו אין זיהוי נוסף של אותו אדם, ועל כן משקל הדברים אינו מלא, אך עדיין מדובר בפרטים התואמים את הודעותיהם של חלאילה ומשיב מס' 2.

מכאן עולה, כי קיימות ראיות לכאורה המקימות סיכוי סביר להרשעתו של משיב מס' 3 במיוחס לו בכתב האישום, אם כי בכל הנוגע לפעילות הנוגעת לשנים 2017-2019, קיימת בראיות חולשה.

עילת מעצר

כפי שציינתי למעלה, בעניינו של משיב מס' 2, עצם חברותו של משיב מס' 3 בדאעש מקימה כלפיו עילת מעצר מובהקת של מסוכנות, אשר מצדיקה מעצר גם בעמדה לבד. לכך מצטרפת העובדה כי המשיב נהג להעביר דרשות ובהן תכנים הקשורים לארגון ונתפס בעיני אחרים, ובהם חלאילה ומשיב מס' 2 כגורם סמכותי ובכיר, אשר יש להיוועץ לו ולשעות לדבריו - עניין המגביר את מסוכנותו של המשיב.

אכן, מעובדות האישום עולה כי משיב מס' 3 פעל בעיקר על מנת לעודד את חלאילה ומשיב מס' 2 לבצע הג'רה, ולא לבצע פיגועים בתוך ישראל, אך לא ראיתי כי הדבר מפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו במידה שניתן לשקול חלופת מעצר. עידודם של אחרים להצטרף לארגון ולהלחם בשורותיו מעצימה את המסוכנות עד מאוד, גם אם מדובר בהצטרפות למלחמה מחוץ לגבולות המדינה. מעבר לכך, אין עולה מהראיות שהסתייגותו של משיב מס' 3 מביצוע פיגועים בישראל הייתה משום שהתנגד לכך במישור העקרוני או הערכי, ונראה כי הדבר היה מטעמים מעשיים יותר. יתרה מכך, המשיב נימק את עידודם של חלאילה ומשיב מס' 2 לבצע הג'רה, בין היתר, בכך שכך השניים יזכו להדרכה "צבאית" - וככל שהיו השניים מבצעים זאת וחוזרים לישראל, לא קשה לדמיין כיצד היו מנצלים את ההדרכה והניסיון הקרבי אותם רכשו.

לאור זאת לא ראיתי כי חלופת מעצר תסכון גם בעניינו של משיב מס' 3 ואין מנוס מלהורות על מעצרו עד תום ההליכים.

סיכום

מורה על מעצרו של שני המשיבים עד תום ההליכים.

ההחלטה מהווה צו מעצר.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשפ"ד, 03 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.